

Dér har De Konservative og Venstre generelt en tendens til at sige, at det er helt urimeligt, og at det er formynderi, og spørge, hvorfor Folketinget skal blande sig i sådan noget.

Det skal vi, fordi det er vores ansvar. Det er dét, vi er valgt til. Det er derfor, vi er folketingsmedlemmer: fordi vi har en forpligtelse til at sørge for sådan nogle ting, til at løse miljøproblemerne her i landet. Det er fint, hvis man i nogle brancher kan finde ud af at lave nogle ordninger, der fungerer effektivt og godt og løser et miljøproblem. Det er al ære værd. Det har vi bestemt ingenting imod. Det er rosværdigt. Men hvis der er uløste miljøproblemer, er det i sidste instans vores ansvar at gennemføre den lovgivning, der skal til for at rette op på problemerne.

Jeg skal også sige en lille smule om landbruget til den konservative ordfører:

Den konservative ordfører mente, at vores afgiftspolitik med hensyn til sprøjtemidler og kvælstof ville betyde, at man ville halvere landbrugsproduktionen, og at man så om 20-30 år ville få problemer med fødevareremangel – ifølge den prognose, der for nylig er kommet frem. Det er bestemt noget, som vi skal tage alvorligt. Jeg tror nu nok, at den måde, man er nødt til at løse det problem på, er ved at begynde at diskutere befolkningspolitik og ved at begynde at sørge for en ordentlig økonomisk udvikling i ulandene, sådan at man kan få begrænset befolkningstilvæksten dér.

Alle undersøgelser viser os jo, at befolknings-eksplosionen sker dér, hvor man ikke har nok materiel sikkerhed. Det kan lyde paradoksalt, men det er altså sådan, at hvis der ikke er noget som helst offentligt forsørgelsessystem for de ældre, hvis man ikke har nogen som helst sikkerhed for, at man i sin alderdom kan blive forsørget, så får man mange børn, så får man 10-15 børn for at være sikker på, at blot nogle af dem har held til at overleve og forsørge én i éns alderdom. Og derfor får man en ond spiral i de ulande, hvor et dårligt økonomisk grundlag betyder flere mennesker, og det kan Jorden overhovedet ikke bære, og så går det galt til sidst.

Så jeg tror ikke, vi i det lange perspektiv skal tackle problemerne med fødevareremangelen på kloden ved at blive ved med at producere løs herhjemme på et økologisk ikke bæredygtigt grundlag. Jeg tror, det problem skal klares et helt andet sted, nemlig i vores ulandsbistandspolitik og ved at sørge for en god økonomisk

udvikling i udviklingslandene og sørge for uddannelsesmuligheder osv. for at få tæmmet den befolkningsekspllosion, som vi bestemt også i SF synes er et meget alvorligt problem.

Jeg er i øvrigt helt uenig i, at virkningen af, at man producerede økologisk, skulle blive, at fødevarerproduktionen blev halveret. Det er der altså ikke noget der tyder på. Det ville svare til, at økologerne skulle have den dobbelte pris i forhold til andre landbrugsvarer for alle deres varer for at få det til at hænge sammen, og sådan er det altså ikke. Der er ikke så grov en sammenhæng dér. Så vi tror på, at dette her godt kan lade sig gøre.

Vi kan oven i købet sige, at hvis man får omlagt det hele til økologisk produktion, kan man jo til gengæld lade være med at lave braklægning. Braklægningen har man jo kun i øjeblikket, fordi produktionen er for høj. Og braklægning for at skåne miljøet er ikke så nødvendig, når man ikke producerer med sprøjtemidler og med kvælstof. Det bliver vi sikkert ikke enige om i dag, men for os at se er det altså sådan, sammenhængene ser ud på dette område.

Generelt må jeg sige om vores beslutningsfor-slag, at tanken med det jo ikke er at genere erhvervslivet rundt omkring; tanken med det er at løse miljøproblemer med færrest mulige omkostninger til anden side. Men vi har det altså sådan med miljøproblemerne – både med sprøjtemidler i grundvandet, med fiskedød, med hjerneskadener osv. – at det bare er noget, vi ikke vil have, at det bare er problemer, der skal løses.

Vi kan diskutere midlerne. Enhedslisten har nogle synspunkter på nogle af de midler, vi har foreslået her, og dem er vi i virkeligheden meget åbne over for at diskutere i SF, også i de forhandlinger, vi skal have med regeringen i den kommende tid. Det afgørende for os er bare, at vi får sikkerhed for, at vi får løst nogle flere miljøproblemer i vort samfund.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Først må jeg konstatere, at jeg ikke rigtig fik svar på mit spørgsmål om, hvorvidt man kunne aflæse den aftale, der var indgået, hvis der kommer en frivillig aftale, der virker. Det, som det blev afvist med, var nærmest, at vi havde ansvaret herinde. Ja, selvfølgelig har vi ansvaret, men vi skal ikke fratage befolkningen ansvaret. Det er det, vi er optaget af. I miljøpolitikken er kernepunktet at lære den enkelte borger i dette